

Datum van inontvangstneming : 06/04/2022

Zaak C-90/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

10 februari 2022

Verwijzende rechter:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 februari 2022

Verzoekende partij:

„Gjensidige” ADB

Andere partijen:

„Rhenus Logistics” UAB

„ACC Distribution” UAB

Voorwerp van het hoofdgeding

Verzoekster, „Gjensidige” ADB, heeft een vordering ingesteld tegen verweerster (wederpartij in de cassatieprocedure), „Rhenus Logistics” UAB, strekkende tot schadevergoeding op grond van subrogatie

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

De cassatieprocedure gaat over de wettelijke bepalingen inzake de betekenis van een forumkeuzebeding dat partijen bij een overeenkomst tot internationaal vervoer zijn overeengekomen, waarbij dient te worden vastgesteld welk gerecht bevoegd is om kennis te nemen van het geschil dat uit die overeenkomst is voortgevloeid alsmede welke rechtsgevolgen een schending van de litispendingeregels heeft. De in deze zaak gerezen vraag aangaande de vaststelling van de bevoegdheid van de gerechten van de lidstaten die van het geschil kennis dienen te nemen, valt binnen

de werkingssfeer van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: „verordening nr. 1215/2012”) en het Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (1956) (hierna: „CMR”).

Prejudiciële vragen

1. Kan artikel 71 van verordening nr. 1215/2012, gelet op de artikelen 25, 29 en 31 en de overwegingen 21 en 22 ervan, aldus worden uitgelegd dat het de toepassing van artikel 31 CMR ook toestaat in gevallen waarin een geschil dat binnen de werkingssfeer van die beide rechtsinstrumenten valt, het voorwerp is van een forumkeuzebeding?
2. Kan artikel 45, lid 1, onder e), ii), van verordening nr. 1215/2012, gelet op de bedoeling van de wetgever om de bescherming van forumkeuzebedingen in de Europese Unie te versterken, breder worden uitgelegd, in die zin dat deze bepaling niet alleen ziet op afdeling 6 van hoofdstuk II van die verordening, maar ook op afdeling 7 ervan?
3. Kan de in verordening nr. 1215/2012 gehanteerde term „openbare orde”, na beoordeling van de kenmerken van de situatie en de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen, aldus worden uitgelegd dat deze term de grond omvat voor weigering om een beslissing van een andere lidstaat te erkennen, indien de toepassing van een bijzonder verdrag, zoals het CMR, tot een rechtssituatie leidt waarin zowel het forumkeuzebeding als het beding inzake het toepasselijke recht niet wordt nageleefd in dezelfde zaak?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en internationaal recht, en aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie

Overwegingen 21 en 22 en artikelen 25, 29, 31, 45 en 71 van verordening nr. 1215/2012; en artikelen 31 en 41 CMR.

Arrest van 9 december 2003, Gasser, C-116/02, punt 2 van het dictum; arrest van 28 april 2009, Apostilides, C-420/07, punt 58; arrest van 4 mei 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, punten 48, 49 en 51; arrest van 19 december 2013, Nipponkoa Insurance Co. (Europe), C-452/12, punten 40, 42 en 44; arrest van 4 september 2014, ██████████ Spedition, C-157/13, punt 2 van het dictum; arrest van 23 oktober 2014, flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, punt 49; arrest van 16 juli 2015, ██████████ C-681/13, punt 39 en punt 1 van het dictum; conclusie van advocaat-generaal Bot van 6 september 2018 in de zaak ██████████ C-386/17, punten 74 tot en met 90 en 94; en arrest van 16 januari 2019, ██████████ C-386/17, dictum.

Korte uiteenzetting van de feiten en van het hoofdgeding

- 1 De klant, „ACC Distribution” UAB, en de vervoerder, „Rhenus Logistics” UAB, hebben een overeenkomst met betrekking tot vervoersdiensten (hierna: „vervoersovereenkomst”) gesloten inzake het vervoer van een zending computerapparatuur van Nederland naar Litouwen. „Rhenus Logistics” UAB heeft de zending niet zelf vervoerd; de daadwerkelijke vervoerder was het Poolse bedrijf „Kark-Trans” PPHU. In de nacht van 23 op 24 januari 2017 is een gedeelte van de zending (5 155 kilo) gestolen, toen de chauffeur van de vrachtwagen waarin de zending werd vervoerd, op een onbewaakte parkeerplaats in Duitsland was gestopt.
- 2 Artikel 2 van het onderdeel van de vervoersovereenkomst met het opschrift „Aansprakelijkheid van partijen” bepaalde dat „geschillen en meningsverschillen die eventueel uit de uitvoering van deze overeenkomst voortvloeien, voor zover mogelijk op basis van onderhandelingen tussen partijen dienen te worden geschikt”. Artikel 3 van dat onderdeel bepaalde dat „indien geschillen en meningsverschillen niet op basis van onderhandelingen tussen partijen worden geschikt, van die geschillen kennis wordt genomen door de rechter in wiens arrondissement het officiële adres van de klant staat ingeschreven”. Aangezien de klant, „ACC Distribution” UAB, statutair in Litouwen gevestigd is, zijn de partijen bij de vervoersovereenkomst, met betrekking tot het beslechten van geschillen die uit de uitvoering van de overeenkomst kunnen voortvloeien, overeengekomen dat de Litouwse gerechten bevoegd zijn.
- 3 De verzekeraar, „Gjensidige” ADB, had gedurende de looptijd van de overeenkomst, van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017, zendingen van de verzekeringnemer, „ACC Distribution” UAB, verzekerd tegen alle risico’s. „Gjensidige” ADB heeft de diefstal van de zending erkend als verzekerde gebeurtenis en in dat verband op 21 april 2017 een vergoeding van 205 108,89 EUR uitgekeerd aan de verzekeringnemer, „ACC Distribution” UAB.
- 4 Op 3 februari 2017 hebben de bedrijven Post & Co Belgium BVBA en „Rhenus Logistics” UAB bij de rechtbank Zeeland-West-Brabant (hierna: „Nederlandse rechter”) een civiele zaak met nr. C/02/329931/HA ZA 17-290 tegen verweersters „ACC Distribution” UAB, „Gjensidige” ADB, Dell Technology & Solutions Limited en Dell (PS) Limited aanhangig gemaakt met het oog op de verkrijging van een negatieve verklaring voor recht waarin de grenzen van de wettelijke aansprakelijkheid van de vervoerder worden vastgesteld. In deze procedure hebben verweersters „ACC Distribution” UAB en „Gjensidige” ADB de kwestie van de rechterlijke bevoegdheid aan de orde gesteld, waarbij zij hebben gevorderd dat de rechter zich onbevoegd verklaart om van de zaak kennis te nemen, aangezien de partijen bij de vervoersovereenkomst een forumkeuzebeding waren overeengekomen. Bij vonnis van 23 augustus 2017 heeft de Nederlandse rechter die vordering van verweersters afgewezen op grond dat het forumkeuzebeding van de partijen bij de vervoersovereenkomst, dat een beperking vormde van de keuze

aan bevoegde fora krachtens artikel 31 CMR, in strijd was met die bepaling van het CMR en nietig was ingevolge artikel 41, lid 1, CMR.

- 5 Op 19 september 2017 heeft verzoekster, „Gjensidige” ADB, bij de Kauno apygardos teismas (rechter in eerste aanleg, Kaunas; hierna: „rechter in eerste aanleg”) een civiele procedure tegen verweerster, „Rhenus Logistics” UAB, ingeleid tot toekenning van schadevergoeding ten bedrage van 205 108,89 EUR, te vermeerderen met rente. Verzoekster, „Gjensidige” ADB, heeft gesteld dat de vordering van „ACC Distribution” UAB tegen de vervoerder „Rhenus Logistics” UAB met betrekking tot wettelijke aansprakelijkheid op grond van de vervoersovereenkomst op haar is overgegaan nadat zij de vergoeding voor de diefstal van een zending aan de verzekeringnemer, „ACC Distribution” UAB, had uitgekeerd.
- 6 Verweerster, „Rhenus Logistics” UAB, heeft verzocht om de zaak niet-ontvankelijk te verklaren. Zij heeft gesteld dat de inleiding van een procedure bij de rechter in eerste aanleg tot een situatie van litispendentie heeft geleid die diende te worden opgelost door te erkennen dat de Nederlandse rechter bevoegd was om kennis te nemen van het geschil tussen de partijen, omdat de gerechtelijke procedure bij de Nederlandse rechter op een eerder tijdstip was ingeleid.
- 7 Bij beschikking van 12 maart 2018 heeft de rechter in eerste aanleg de behandeling van de zaak geschorst in afwachting van de definitieve beslissing in de civiele zaak met nr. C/02/329931/HA ZA 17-290, die bij de Nederlandse rechter aanhangig was. Daarnaast heeft hij het verzoek van verweerster, „Rhenus Logistics” UAB, om de zaak niet-ontvankelijk te verklaren, niet toegewezen. Bij beschikking van 19 juli 2018 heeft de Lietuvos apeliacinis teismas (rechter in tweede aanleg, Litouwen; hierna: „appelrechter”) de beschikking van 12 maart 2018 van de rechter in eerste aanleg bevestigd. De appelrechter heeft gelet op het forumkeuzebeding in de vervoersovereenkomst en op artikel 25, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 geoordeeld dat de Litouwse gerechten bevoegd waren. Daarnaast heeft hij geoordeeld dat de toepassing van de bepalingen inzake alternatieve rechterlijke bevoegdheid en de litispendentieregels van artikel 31, leden 1 en 2, CMR in de onderhavige zaak niet gerechtvaardigd was, omdat zulks in strijd zou zijn met de grondbeginselen van verordening nr. 1215/2012, met name de voorzienbaarheid van de rechterlijke bevoegdheid en de doeltreffendheid van het beding tussen de partijen.
- 8 Bij beslissing van 25 september 2019 in de gevoegde zaken met nrs. C/02/329931/HA ZA 17-290 en 17-824 heeft de Nederlandse rechter verklaard dat de aansprakelijkheid van verzoeksters, „Rhenus Logistics” UAB en Post & Co Belgium BVBA, jegens verweersters, „ACC Distribution” UAB, „Gjensidige” ADB, Dell Technology & Solutions Limited en Dell (PS) Limited, beperkt was en niet meer kon bedragen dan de schadevergoeding ingevolge artikel 23, lid 3, CMR. Tegen deze beslissing is geen beroep ingesteld.

- 9 Ter uitvoering van de beslissing van de Nederlandse rechter van 25 september 2019 heeft verweerster, „Rhenus Logistics” UAB, op 14 februari 2020 een vergoeding van 61 229,05 EUR (schadevergoeding van 40 854,20 EUR, vermeerderd met rente) aan verzoekster, „Gjensidige” ADB, overgemaakt. Op 11 mei 2020 heeft verzoekster een verzoek tot gedeeltelijke intrekking van de vordering (voor een bedrag van 40 854,20 EUR) ingediend en verzocht dat de rest van de vordering tot schadevergoeding ten bedrage van 164 254,69 EUR wordt toegewezen. Bij beschikking van 12 februari 2020 heeft de rechter in eerste aanleg de behandeling van de geschorste civiele procedure hervat.
- 10 Bij beslissing van 22 mei 2020 heeft de rechter in eerste aanleg de gedeeltelijke intrekking van de vordering van verzoekster, „Gjensidige” ADB, (voor een bedrag van 40 854,20 EUR) toegestaan, dat gedeelte van de zaak als afgedaan beschouwd, en de rest van de vordering afgewezen. Deze rechter heeft geoordeeld dat de definitieve beslissing van de Nederlandse rechter rechtskracht had.
- 11 Bij beschikking van 25 februari 2021 heeft de appelrechter de beslissing van de rechter in eerste aanleg van 22 mei 2020 bevestigd. Gezien het relevante beding tussen de partijen bij de vervoersovereenkomst aangaande de plaats waar hun geschillen dienen te worden beslecht, kon een vordering zowel conform artikel 25, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 (exclusieve bevoegdheid) als overeenkomstig de alternatieve regels voor het vaststellen van internationale bevoegdheid van artikel 31, lid 1, CMR bij een Litouwse rechter worden ingesteld. Volgens de appelrechter zou de toepassing in de onderhavige zaak van de alternatieve regels voor het vaststellen van internationale bevoegdheid van het CMR ten behoeve van de beslechting van het geschil dat tussen de partijen was ontstaan, geen inbreuk vormen op de essentiële beginselen van verordening nr. 1215/2012 en geen gevolgen hebben voor de goede werking van de interne markt die minder gunstig zijn dan de gevolgen die uit de toepassing van artikel 25, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 zouden voortvloeien. Nadat de appelrechter de identiteit had beoordeeld van de aanhangige civiele procedure tot toewijzing van schadevergoeding op grond van subrogatie en de civiele procedure betreffende de vaststelling van de grenzen van de wettelijke aansprakelijkheid van de vervoerder die bij de Nederlandse rechter aanhangig was, heeft hij geoordeeld dat zij niet voldeden aan de voorwaarde van identiteit van geschillen (er was sprake van verschillende partijen, de rechtsgrondslag van de ingestelde vorderingen verschilde), maar dat zij geacht dienden te worden onvoorwaardelijk samen te hangen (de doelstellingen van beide zaken en de feiten waarop beide zaken berusten, vallen samen). Volgens de appelrechter heeft de rechter in eerste aanleg zich terecht gebaseerd op de beslissing van de Nederlandse rechter – waarin verweersters beperkte wettelijke aansprakelijkheid werd vastgesteld – als een vaststaand feit en op goede gronden geoordeeld dat het niet gerechtvaardigd was om de kwestie van de toepassing van een grotere mate van wettelijke aansprakelijkheid opnieuw te beoordelen.
- 12 Op 2 juni 2021 heeft de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Litouwen; hierna: „cassatierechter”) het door

verzoekster, „Gjensidige” ADB, ingestelde cassatieberoep ontvankelijk verklaard. Met dat cassatieberoep wordt verzocht om de beschikking van 25 februari 2021 van de appelrechter te toetsen en om het Hof van Justitie te verzoeken om een prejudiciële beslissing teneinde vast te stellen of het forumkeuzebeding in de onderhavige zaak als exclusief dient te worden aangemerkt en wat de rechtsgevolgen van de schending ervan zouden zijn. In haar cassatieberoep stelt verzoekster onder meer dat er, gezien de strijdigheid tussen de bevoegdheidsregels van het CMR en die van verordening nr. 1215/2012, voorrang had moeten worden gegeven aan de wettelijke bepaling van artikel 25, lid 1, van verordening nr. 1215/2012, die de bevoegdheid van gerechten van een lidstaat die in het forumkeuzebeding worden vermeld, gelijkstelt aan exclusieve bevoegdheid. De appelrechter heeft de alternatieve regels voor het vaststellen van internationale bevoegdheid van artikel 31, lid 1, CMR op ongerechtvaardigde wijze toegepast, aangezien de toepassing daarvan minder gunstige gevolgen voor de goede werking van de interne markt had en de beginselen van de werking van de Europese Unie niet waarborgde.

- 13 In haar antwoord op het cassatieberoep heeft verweerster, „Rhenus Logistics” UAB, verzocht dat verzoeksters verzoek om een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie wordt afgewezen, dat het cassatieberoep wordt verworpen en dat de beschikking van 25 februari 2021 van de appelrechter wordt bevestigd.

Argumenten van de cassatierechter en zijn standpunt in de verwijzingsprocedure

- 14 Volgens de verwijzende rechter dienen, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, de volgende voorlopige conclusies te worden getrokken: (i) de bepalingen van het CMR zijn van toepassing op aangelegenheden betreffende de internationale bevoegdheid, inclusief artikel 31 van dat verdrag, volgens hetwelk forumkeuzebedingen niet exclusief zijn en terzijde kunnen worden gesteld door een vordering in te stellen bij een van de in dat artikel vermelde gerechten (arrest ██████ Spedition); (ii) de beoordeling van de identiteit van vorderingen in de context van litispendingie dient conform de regels van de Unieverordening te worden verricht; en (iii) in de onderhavige zaak zijn de bij de Nederlandse rechter en de Litouwse rechter ingediende vorderingen identiek [arrest Nipponkoa Insurance Co. (Europe)]. Wat betreft de entiteiten die bij de beide rechtsgedingen in Litouwen en Nederland betrokken zijn, is bijgevolg in de onderhavige zaak met name artikel 29 van verordening nr. 1215/2012 in juridisch opzicht van belang.
- 15 Artikel 29, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 bepaalt met name dat het artikel 31, lid 2, onverlet laat. Laatstgenoemde bepaling, die een uitzondering op de litispendingieregel maakt, verplicht een gerecht van elke andere lidstaat om de uitspraak aan te houden, totdat het krachtens het forumkeuzebeding aangezochte gerecht verklaart geen bevoegdheid aan het beding te ontlennen. Verder verplicht

artikel 31, lid 3, van verordening nr. 1215/2012 elk ander gerecht om zich onbevoegd te verklaren indien het in het forumkeuzebeding aangewezen gerecht zijn internationale bevoegdheid heeft vastgesteld. Derhalve voorzien artikel 29, lid 1, en artikel 31, leden 2 en 3, in een uitzondering op de algemene, op chronologie gebaseerde litispendingeregels in gevallen waarin een forumkeuzebeding is overeengekomen.

- 16 Blijkens de bewoordingen van artikel 31 CMR wordt het in het forumkeuzebeding aangewezen gerecht niet geacht bij uitsluiting bevoegd te zijn. Volgens artikel 25, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 wordt de bij het forumkeuzebeding toegekende rechterlijke bevoegdheid als exclusief beschouwd, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen. Bijgevolg worden forumkeuzebedingen volgens het verdrag en volgens de verordening op tegengestelde wijze beoordeeld. Gesteld kan worden dat artikel 31 CMR, voor zover het niet-exclusieve forumkeuzebedingen vaststelt en toestaat dat vorderingen worden ingediend bij andere gerechten dan in het forumkeuzebeding zijn aangewezen, mogelijk in strijd is met het Unierecht. De cassatierechter twijfelt over de verenigbaarheid van artikel 31 CMR, voor zover het een bijzonder vrije beoordeling van forumkeuzebedingen biedt, met verordening nr. 1215/2012 vanuit het gezichtspunt van voorzienbaarheid van de bevoegde rechterlijke instanties, rechtszekerheid voor de justitiabelen, een goede rechtsbedeling, het zo veel mogelijk beperken van parallel lopende procedures, wederzijds vertrouwen in de rechtsbedeling binnen de Unie en andere beginselen.

Rechtsgevolgen van een schending van de litispendingeregels indien een forumkeuzebeding is overeengekomen

- 17 Artikel 29 van verordening nr. 1215/2012 heeft het niet direct over de rechtsgevolgen indien het eerst aangezochte gerecht niet het door de partijen overeengekomen forumkeuzebeding volgt dat naar een ander gerecht wijst, en zich bevoegd acht voor de bij hem ingediende vordering.
- 18 De bewoordingen van verordening nr. 1215/2012 stellen niet uitdrukkelijk een grond vast voor de niet-erkenning van een beslissing die in een andere lidstaat is gegeven in strijd met een forumkeuzebeding. Indien de bepalingen van die verordening aldus worden uitgelegd dat een schending van de litispendingeregels bij het bestaan van een forumkeuzebeding geen rechtsgevolgen sorteert, kan dit leiden tot een situatie waarin twee gerechtelijke procedures in wezen tegelijkertijd met identieke vorderingen mogen worden ingeleid. In een dergelijk geval kan het beginsel *ubi jus ibi remedium* geen betekenis meer hebben en zouden er gunstige omstandigheden kunnen ontstaan voor het omzeilen van het doel van verordening nr. 1215/2012, te weten het beschermen van forumkeuzebedingen en het daaraan toekennen van exclusieve betekenis.
- 19 De cassatierechter stelt de vraag of de bepalingen van verordening nr. 1215/2012 aldus dienen te worden uitgelegd dat deze ook op het niveau van de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen de bescherming van forumkeuzebedingen

omvatten. Hoewel, anders dan in het geval van artikel 24 van verordening nr. 1215/2012, dat ziet op exclusieve bevoegdheid, de partijen bij een forumkeuzebeding hun wens om zich tot het in het beding aangewezen gerecht te wenden, kunnen wijzigen en gebruik kunnen maken van de mogelijkheid van het aanwijzen van een bevoegd gerecht, zoals geboden in artikel 26, lid 1, van die verordening, hanteert artikel 25 van die verordening het concept van exclusieve bevoegdheid voor de definitie van een forumkeuzebeding. Daarnaast vereist artikel 31 van verordening nr. 1215/2012 voor de toepassing van de litispendingeregels bij het bestaan van een forumkeuzebeding dat een procedure wordt ingeleid bij het in het beding aangewezen gerecht, hetgeen reeds de bedoeling aangeeft van ten minste een van de partijen om zich aan het forumkeuzebeding te houden.

- 20 De situatie in de onderhavige zaak doet ook vragen rijzen over de verenigbaarheid ervan met vereisten van openbare orde. Het niet naleven van forumkeuzebedingen kan praktische gevolgen hebben voor de partijen in een procedure en die gevolgen blijven niet beperkt tot de loutere procesvoering bij een ander gerecht dan het in het forumkeuzebeding overeengekomen gerecht. Artikel 29 CMR, dat ziet op de mogelijkheid voor de vervoerder om zich te beroepen op de beperking van zijn aansprakelijkheid, koppelt de vraag van het toepasselijke recht aan de bevoegdheid van het aangezochte gerecht. Het niet naleven van een forumkeuzebeding kan ook leiden tot de toepassing van een ander toepasselijk recht dan het recht dat van toepassing zou zijn indien het forumkeuzebeding zou worden nageleefd. Dit feit doet gerechtvaardigde vragen rijzen over de verenigbaarheid van artikel 29 CMR en de verhouding ervan met artikel 3 en artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst (Rome I), die het recht van de partijen erkennen om het recht te kiezen dat van toepassing is op een vervoersovereenkomst.
- 21 Niet uit het oog mag worden verloren dat, in een zaak waarin een niet in het forumkeuzebeding aangewezen gerecht zich bevoegd verklaart en het recht van het aangezochte gerecht (*lex fori*) wordt toegepast, de verweerder geconfronteerd wordt met problemen inzake de rechterlijke bevoegdheid en het toepasselijke recht, niet alleen omdat een ander gerecht dan het redelijkerwijs door hem verwachte gerecht van zijn zaak kennisneemt, maar ook omdat dit zou geschieden conform regels met betrekking tot welke hij niet de gelegenheid heeft gehad om in het kader van de betreffende rechtsverhouding zijn gedrag te reguleren. In uitzonderlijke omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer vanwege de terzijdestelling van de toepasselijke verordeningen en van de rechtspraak van het Hof van Justitie de litispendingeregels zouden worden geschonden, of indien een dergelijke schending zou leiden tot schending van belangrijkere procedurele rechten, zou het dus gerechtvaardigd lijken dat een beroep mag worden gedaan op niet-erkenning op basis van de openbare orde in de lidstaat waarin om erkenning wordt verzocht.

Korte rechtvaardiging van het verzoek om een prejudiciële beslissing

- 22 Het antwoord op de aan het Hof van Justitie gestelde prejudiciële vragen die in het dictum van deze beslissing zijn opgenomen, is van fundamenteel belang voor de onderhavige zaak, omdat op basis daarvan bepalingen van verordening nr. 1215/2012 waarover het Hof zich nog niet heeft uitgesproken, op de juiste wijze kunnen worden toegepast.